

територијална заједница, и у саставу Републике Србије, али је и донекле изводи из уставног оквира Републике када је дефинише као европску регију и саставни део јединственог културног, цивилизацијског, економског и географског простора средње Европе. Одступање од статуса територијалне аутономије се види и у уношењу и јачању неких атрибута државности у Покрајини што полагано отвара врата за њено деформисање, претварање у квази државу и враћање на превазиђену (социјалистичку) концепцију и доктрину аутономије. Тако се сада, у организацији Покрајине помиње Покрајинска влада (уместо Извршног већа), уводе покрајински управни окрузи, а врхунац новина (па и противуречности са важећим Уставом од 2006. године) чини ново територијално уређење Покрајине по коме се, сада, Војводина састоји из три географске области (Бачке, Баната и Срема), а што не познаје важећи Закон о територијалној организацији Републике Србије од 2007. године.

Иако и стари српски а и овај нови Устав од 2006. године утврђују постојање две аутономне покрајине, у пракси је конституисана и функционише само Аутономна Покрајина Војводина, док она на Косову и Метохији због познатих разлога (успостављеног међународног протектората), никад није заживела. Нови Устав Републике Србије од 2006. године за Косово и Метохију гарантује суштинску аутономију и тиме искључује прихватање одлуке међународне заједнице о признању Косова као независне државе (које је марта 2008. године прогласило своју независност и након тога и донело свој устав). Иначе покрајини су (како је речено) ојачане надлежности у уређивању питања од покрајинског значаја (али без законодавних овлашћења), а увећана је и њена финансијска самосталност јер она сада управља њеном имовином с тим да Покрајина Војводина партиципира и у приходу Републике Србије тако да је њен буџет утврђен у износу од најмање 7% у односу на буџет Републике Србије.

ДЕО ОСМИ

ПРАВА И СЛОБОДЕ ЧОВЕКА (ГРАЂАНИНА) И ЊИХОВА ЗАШТИТА